

Analyse udarbejdet for AK-samvirke

Mange stopper med at betale til efterlønnen før tid

I forbindelse med fremskrivninger af antallet af efterlønsmodtagere er det afgørende at have en prognose for antallet af personer, der fremadrettet vil være berettiget til efterløn. Det kræver en model for antallet af bidragsbetalende medlemmer og en vurdering af, hvor mange der ophører med at betale efterlønsbidrag før tid. Denne analyse belyser, hvor mange der stopper med at betale efterlønsbidrag, før de når 60-årsalderen – baseret på de historiske afgangsmønstre.

af Forskningschef **Mikkel Baadsgaard**

12. april 2011

Analysens hovedkonklusioner

- På baggrund af de historiske erfaringer viser analysen, at omkring 30 pct. af de 35-årige, der betaler til efterlønsordningen, ophører med at betale til ordningen inden 60-årsalderen.
- Omkring halvdelen af dette frafald kan henføres til overgang til førtidspension, død eller udvandring.
- Næsten halvdelen af frafaldet vedrører personer, der fortsætter i arbejdsstyrken, efter de er stoppet med at betale efterlønsbidrag. Det er således afgørende at tage højde for dette "frivillige" frafald i forbindelse med fremskrivninger af antal efterlønsberettigede.
- Det er navnlig blandt de yngste bidragsbetalende medlemmer, at mange stopper med at betale efterlønsbidrag, men fortsætter i arbejdsstyrken. Derimod er det overgang til førtidspension og død, der er hovedårsagen til, at personer der er tæt på efterlønsalderen holder op med at betale til ordningen.

Kontakt

Forskningschef
Mikkel Baadsgaard
Tlf. 33 55 77 27
Mobil 25 48 72 25
mb@ae.dk

Kommunikationschef
Janus Breck
Tlf. 33 55 77 25
Mobil 40 61 34 38
jb@ae.dk

Hvor mange stopper med at betale efterlønsbidrag?

En fremskrivning af antallet af efterlønsmodtagere bør baseres på en vurdering af følgende to helt centrale størrelser:

- Hvor mange personer der fremover vil være berettiget til efterløn – dvs. hvor mange personer der har indbetalt efterlønsbidrag i en tilstrækkelig årrække og i øvrigt opfylder kriterierne for at modtage efterløn?
- Hvor stor en andel af de berettigede der forventes at benytte sig af muligheden for at gå på efterløn – dvs. udnyttelsesgraden?

Denne analyse vil fokusere på én af de faktorer, man skal "have styr på" i forbindelse med en fremskrivning af antallet af efterlønsberettigede – nemlig frafaldet. Analysen forsøger med andre ord at afdekke, hvor mange der stopper med at betale efterlønsbidrag, før de når efterlønsalderen – og dermed som udgangspunkt mister retten til at gå på efterløn.

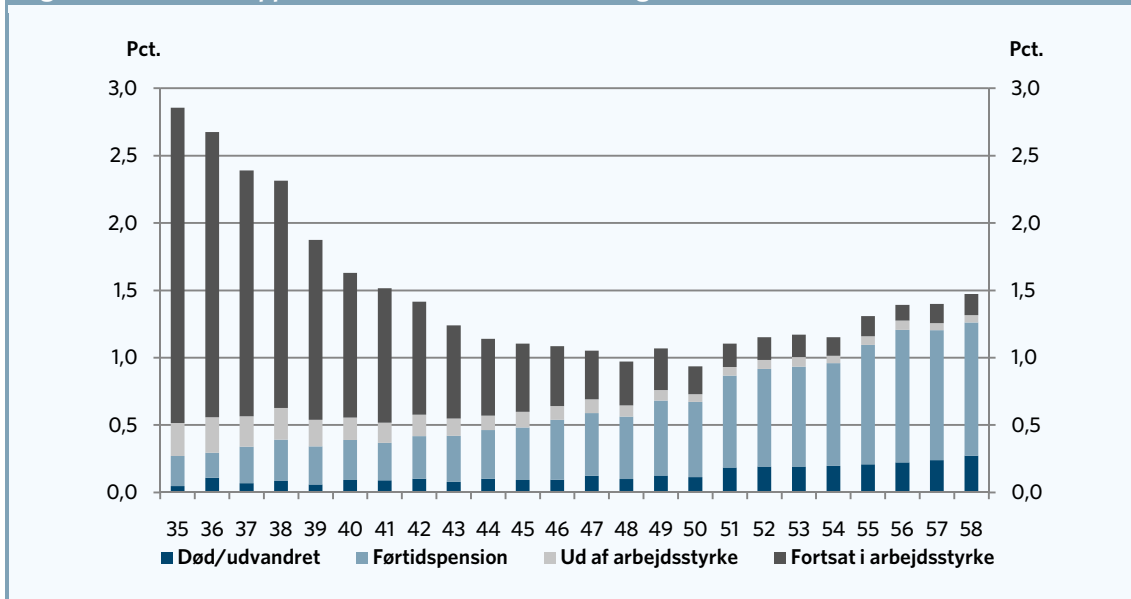
Datagrundlaget for analysen er Danmarks Statistiks indkomstregister, hvor der foreligger oplysninger om fradrag for betalt efterlønsbidrag. Personer, der er registreret med et fradrag for betaling af efterlønsbidrag, regnes således for bidragsbetalende medlemmer. Det er samme datagrundlag, som fx Finansministeriet og Dansk Industri anvender i analyser, der belyser, hvilke befolkningsgrupper der betaler efterlønsbidrag. I bilag 1 er der redegjort nærmere for datagrundlaget.

I forbindelse med udarbejdelsen af analysen har det vist sig, at der i indkomstregistret optræder en del personer, der i enkeltstående år ikke betaler til efterlønsordningen, men i de efterfølgende år igen påbegynder indbetalingen. Der forekommer med andre ord et mindre antal "huller" i fradragsoplysningerne for personer, der "burde" indbetale i alle år frem til efterlønsalderen for ikke at miste retten til at gå på efterløn. I analyser af afgangsmønsteret kan det derfor være hensigtsmæssigt, at der kun er tale om frafald, hvis der efterfølgende er flere sammenhængende år uden fradrag for betalt efterlønsbidrag.

I det følgende er det valgt at definere afgang/frafald fra efterlønsordningen som personer, der i et givet år har indbetalt til efterlønsordningen i mindst 3 sammenhængende år, og i (mindst) de efterfølgende fire år ikke står registreret med fradrag for betaling af efterlønsbidrag. Med dette "afgangskriterium" sikres, at den målte afgang bliver robust over for enkeltstående "huller" i fradragsregistreringerne. I bilag 2 er der redegjort nærmere for baggrunden for dette afgangskriterium.

I figur 1 er denne afgangandel beregnet for personer, der har betalt efterlønsbidrag i årene 2003, 2004 og 2005. Som det fremgår, viser analysen, at det er blandt de 35-39-årige, at andelen, der stopper med at betale efterlønsbidrag, er størst. For denne aldersgruppe er det i gennemsnit ca. 2¼ pct., der årligt stopper betalingen af efterlønsbidrag. Til sammenligning er det omkring 1 pct. af de 50-årige, der stopper med at betale efterlønsbidrag.

Figur 1. Andel der stopper med at betale efterlønsbidrag

Anm: Frafaldsandelene er beregnet ved at tage udgangspunkt i personer, der indbetaler efterlønsbidrag i 2003, 2004 og 2005, men som i de efterfølgende 4 år ikke står registreret med fradrag for indbetaling til efterlønsordningen. Arbejdsmarkedsstatus angiver som udgangspunkt status i år 2006. I forhold til førtidspension er det dog alle, der kommer på førtidspension i løbet af de 4 år, der indgår med "førtidspension" som afgangssårsag. Alderen er opgjort ultimo 2005.

Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Der kan være mange forskellige grunde til, at den enkelte stopper med at betale efterlønsbidrag "før tid". For eksempel kan den enkelte blive ramt af sygdom, som gør det nødvendigt at forlade arbejdsmarkedet - fx i forbindelse med en førtidspensionering. Derudover kan bidragsbetalingen ophøre i forbindelse med udvandring eller død. Der kan imidlertid også være nogle, der stopper bidragsbetalingen, selvom de fortsætter på arbejdsmarkedet.

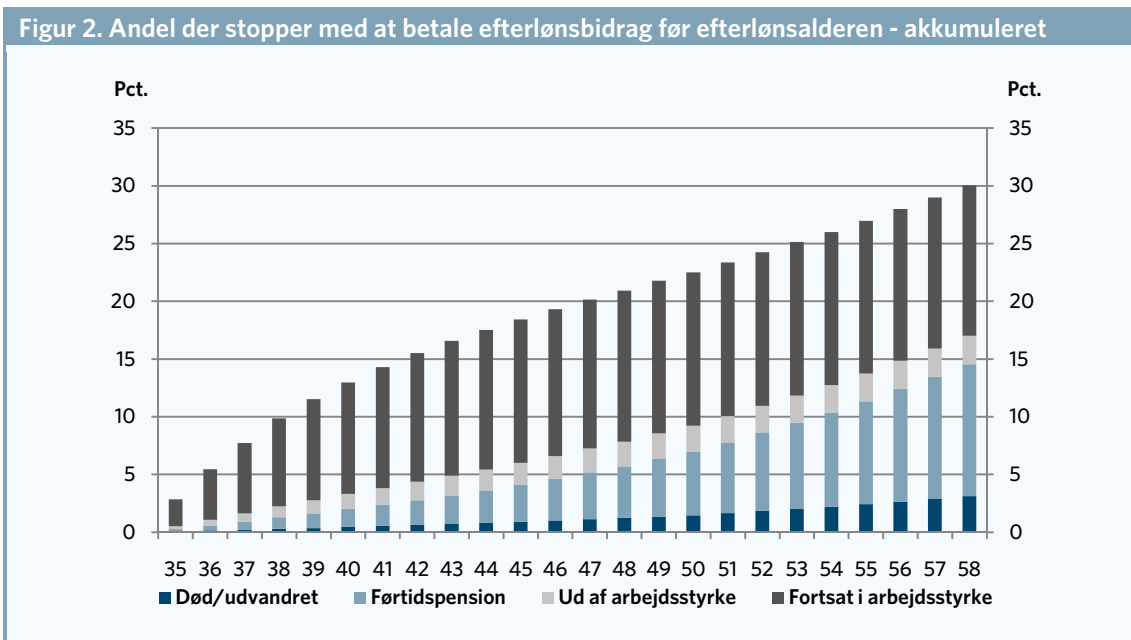
Som det fremgår af figur 1, kan overgang til førtidspension, død, udvandring eller øvrig afgang fra arbejdsstyrken kun forklare en forholdsvis lille del af "frafaldet" for de 35-39-årige. I denne aldersgruppe bliver langt de fleste af dem, der stopper med at betale efterlønsbidrag, således i arbejdsstyrken. Baggrunden for, at det "frivillige" frafald er særlig stort for de yngste aldersgrupper, kan bl.a. være at:

- Den lange tidshorisont til efterlønsalderen gør, at der kan være en større tilbøjelighed til at fravælge efterlønsordningen i tilfælde af indkomsttab i denne gruppe - fx ved ledighed, sygdom eller skilsmisse.
- Der er i denne aldersgruppe større usikkerhed om, hvorvidt der fortsat eksisterer en efterlønsordning om 20-25 år, når de nærmer sig efterlønsalderen.

Blandt de 50-58-årige er det derimod kun en meget lille andel af dem, der stopper med at betale efterlønsbidrag, der fortsætter i arbejdsstyrken. For denne aldersgruppe er det langt overvejende overgang til førtidspension, der er årsagen til, at den enkelte stopper med at betale efterlønsbidrag.

På baggrund af disse aldersspecifikke afgangsandele er det muligt at beregne, hvor stor en andel af de bidragsbetalende 35-årige, der er ophørt med at betale efterlønsbidrag inden 60-årsalderen. Som det fremgår af figur 2, er det ved fastholdt afgangsmønster omkring 30 pct. af de 35-årige bidragsbetalere, som er stoppet med betalingen af efterlønsbidrag inden 60-årsalderen. Lidt under halvdelen af dette

akkumulerede frafald kan henføres til førtidspensionering, død eller udvandring. Analysen viser således, at det er væsentlig at tage højde for det "frivillige" frafald, der sker blandt personer, der fortsætter i arbejdsstyrken.

Anm: Frafallandsandelene er beregnet ved at tage udgangspunkt i personer, der indbetaler efterlønsbidrag i 2003, 2004 og 2005, men som i de efterfølgende 4 år ikke står registreret med fradrag for indbetaling til efterlønsordningen. Arbejdsmarkedsstatus angiver som udgangspunkt status i år 2006. I forhold til førtidspension er det dog alle, der kommer på førtidspension i løbet af de 4 år, der indgår med "førtidspension" som afgangssårsag. Alderen er opgjort ultimo 2005. De akkumulerede afgangssandele er beregnet ved successivt ved at medtage flere og flere "afgangstilstande" i beregningen. Først beregnes den akkumulerede afgangssandel for overgang til død/udvandring, dernæst medtages risiko for førtidspensionering i beregningen osv. Denne "årsagsdekomponering" er ikke additiv og indebærer bl.a. en svag undervurdering af betydningen af afgang blandt personer, der bliver i arbejdsstyrken.

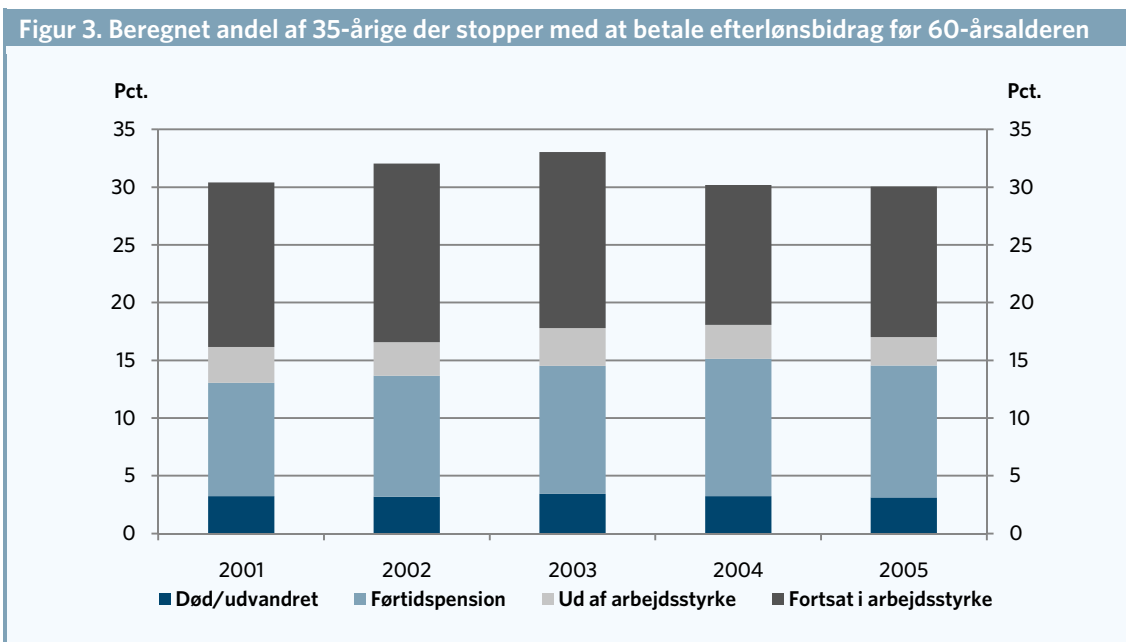
Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Beregningen af det akkumulerede frafald på omkring 30 pct., er som nævnt baseret på afgangsmønsteret fra 35-59-årsalderen – dvs. knap 25 år. Med Velfærdsaftalen fra 2006 blev bidragsperioden imidlertid udvidet fra 25 år til 30 år, og det blev besluttet at bidragsbetalingen skal påbegyndes som 30-årig. Denne regelændring indebærer, at det nu også er muligt at stoppe med at betale efterlønsbidrag fra 30-34 års alderen. Der er med andre ord flere år hvor det er muligt at stoppe med bidragsbetalingen end de knap 25 år der ligger til grund for beregningerne ovenfor. Det bidrager alt andet lige til, at undervurdere frafaldet. Samtidige må det forventes, at hovedparten af det frafald der sker for de 30-34-årige, vedrører personer der fortsætter i arbejdsstyrken, idet risikoen for førtidspensionering og død er forholdsvis lille i denne aldersgruppe – dvs. nogenlunde samme afgangsmønster som for de 35-39-årige.

Samtidig skal det bemærkes, at forhøjelsen af efterlønsalderen til 62 år og den efterfølgende indeksering af efterløns- og pensionsalderen med udviklingen i den forventede levetid for 60-årige, ligeledes indebærer at der er flere år til at ophøre med at betale efterlønsbidrag inden efterlønsalderen. Indregningen af denne effekt vil ligeledes trække i retning af højere frafaldsprocenter – igen på grund af, at der er flere år til at falde fra i. I modsætning til situationen for de unge (30-34-årige) vil det "ekstra" frafald som skyldes højere efterlønsalder formentlig fortrinvis afspejle afgang til førtidspension eller frafald på grund af død.

Analyseresultaterne forekommer robuste, men er behæftet med usikkerhed

Analysen af afgangsmønsteret er som nævnt baseret på afgangandelene i 2005 – dvs. afgang fra 2005 til 2006. Med henblik på at undersøge, hvor robust afgangsmønsteret er over tid, er i figur 3 vist tilsvarende beregninger for andre år. Figuren viser de akkumulerede frafaldsandele for 35-årige frem til 59-årsalderen beregnet på baggrund af afgangsmønsteret i hvert af årene 2001-2005. Som det fremgår, ligger den beregnede frafaldsandel for alle de fem år på omkring 30 pct. samlet set. Samtidig viser figuren, at det for alle årene kun er omkring halvdelen af frafaldet, der kan henføres til førtidspensionering, død og udvandring. I alle årene er der således – som i 2005 – en stor del af dem, der stopper med at betale efterlønsbidrag, der fortsætter i arbejdsstyrken. Disse resultater peger på, at afgangsmønsteret tilsyneladende er forholdsvist robust over tid.

Anm: Andelene er beregnet på baggrund af de aldersspecifikke afgangssandsynligheder for 35-58-årig og afspejler således det akkumulerede frafald under forudsætning af fastholdt afgangsmønster fremadrettet.
 Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

De beregnede frafaldsandele er som nævnt beregnet på baggrund af frafaldsmønsteret i et givet år for de forskellige aldersgrupper. En alternativ tilgang til at belyse frafaldet er at se på frafaldsmønsteret for udvalgte kohorter over en længere årrække. En mulig tilgang er at konstruere en overlevelseskurve ved at sammenstykke afgangsmønsteret for forskellige aldersgrupper. For eksempel kan overlevelseskurven for de 35-årig sammenstykket af:

- afgangsmønsteret for de 35-årige fra 1999-2007 og
- afgangsmønsteret for de 43-årige fra 1999-2007 og
- afgangsmønsteret for de 51-årige fra 1999-2007

Afgangsmønsteret for hver af disse årgange følges i perioden 1999-2007 - dvs. i 8 år, og det er netop grunden til, at der er 8 år mellem de tre aldersgrupper. I bilag 3 er foretaget en analyse efter disse principper, som giver stort set samme frafaldsandel for 35-årige som i analyserne ovenfor – dvs. på omkring 30 pct. Det bemærkes, at der i denne supplerende beregning er anvendt et lidt andet afgangskriterium end ovenfor.

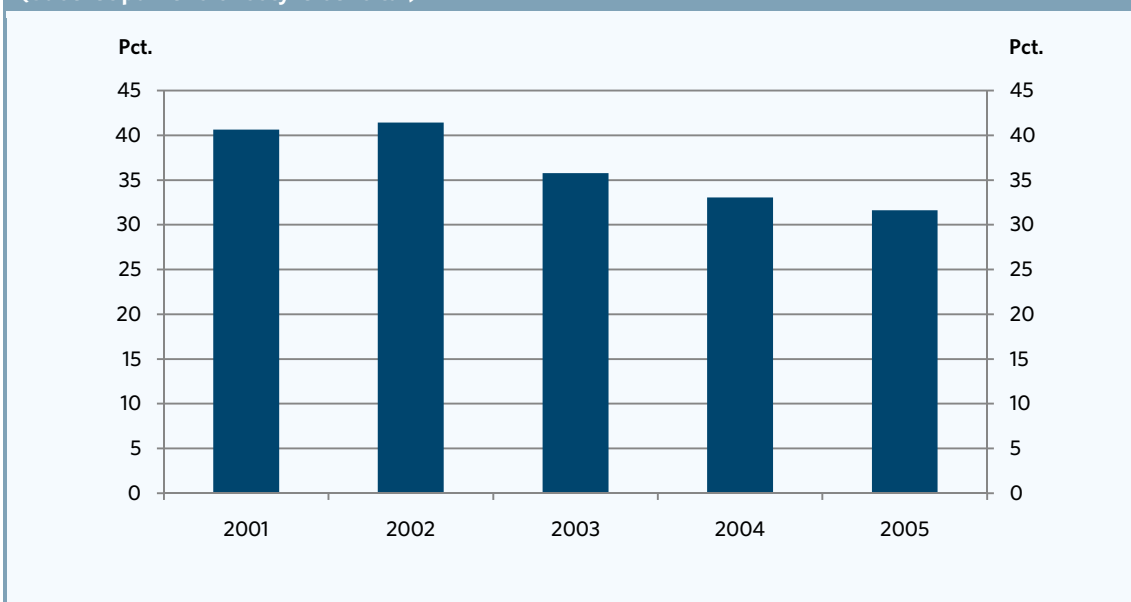
Der foreligger desværre ikke officiel statistik, som det er muligt at holde analyseresultaterne op i mod. Men Pensionsstyrelsen offentliggør hvert år en opgørelse over bidragsbetalende medlemmer på 1-års intervaller – og ud fra disse oplysninger er det muligt at beregne implicitte aldersspecifikke frafaldsandel ved at følge antallet af bidragsbetalende medlemmer for samme kohorte/generation over tid. For eksempel viser opgørelsen, at der i 2004 var 49.751 40-årige bidragsbetalende medlemmer, mens der året efter var 48.911 41-årige medlemmer, der betalte efterlønsbidrag. I løbet af dette år var der således en nettoafgang på 840 personer, svarende til en (netto) frafaldsandel på 1,7 pct. for denne aldersgruppe. På tilsvarende vis kan frafaldsandelen for de andre aldersgrupper opgøres, og de akkumulerede frafaldsandele for 35-årige kan beregnes frem til 59-årsalderen.

Disse akkumulerede frafaldsandele er vist i figur 4 for hvert af årene 2001 til 2005. Som det fremgår, er den beregnede frafaldsandel for 35-årige på lidt over 30 pct., når beregningen baseres på (netto) afgangsmønsteret i 2005. Det svarer omtrent til den frafaldsandel, der er beregnet tidligere på baggrund af fradragsoplysningerne i indkomststatistikken.

I de øvrige år (navnlig i 2001 og 2002) er den beregnede frafaldsandel med Pensionsstyrelsens tal noget højere, end de omkring 30 pct. man finder på baggrund af fradragsoplysningerne i Danmarks Statistiks indkomstregister. Der kan være mange mulige forklaringer på denne forskel. En afgørende forskel i opgørelserne er, at frafaldsanalysen baseret på indkomststatistikken kun ser på personer, der har bidraget i mindst 3 sammenhængende år og efterfølgende har mindst 4 år uden fradrag for betalt efterlønsbidrag.

Det skal samtidig bemærkes, at de beregnede afgangsandele er opgjort netto. Såfremt der har været en tilgang af bidragsbetalende medlemmer i perioden, bidrager det til at reducere de beregnede (netto) afgangsrater. Fx kan genoptagelse af efterlønsbetaling ved genindvandring her spille en rolle.

Figur 4. Beregnet andel af 35-årige der stopper med at betale efterlønsbidrag før 60-års alderen (baseret på Pensionsstyrelsens tal)

Anm: Andelen er beregnet på baggrund af de implicitte aldersspecifikke afgangssandsynligheder for 35-58-årig og afspejler således det akkumulerede frafald under forudsætning af fastholdt afgangsmønster fremadrettet. De aldersspecifikke afgangssandsynligheder for de 35-58-årige er opgjort på baggrund af årlige nettoændringer for de tilhørende kohorter/generationer.
 Kilde: AE på baggrund af Pensionsstyrelsen.

Det skal afslutningsvis bemærkes, at der knyttes sig en vis usikkerhed til opgørelserne – bl.a. på grund af, personer der i enkeltstående år ikke står registreret med fradrag for betalt efterlønsbidrag ikke nødvendigvis mister retten til efterløn. For at minimere den potentielle opgørelsesfejl fra midlertidige "huller" i fradragsoplysningerne for den enkelte, har vi som nævnt netop valgt at beregne frafaldsandelene for personer, der har bidraget i mindst tre sammenhængende år. Derudover kræves, at der i de fire efterfølgende år ikke optræder fradrag for indbetaling til efterløn, før det identificeres som et frafald. Det vurderes, at dette forholdsvis restriktive afgangskriterium stort set fjerner det dataslør, der kommer fra de midlertidige "huller" i fradragsoplysningerne. Samtidig viser analyserne i bilag 1, at stort set alle, der overgår til efterløn som 60-årig, står registreret med fradrag for betalt efterlønsbidrag i årene før overgangen til efterløn.

Derudover skal det nævnes, at beregningen kun ser på afgangsmønsteret fra 35-59-års alderen. For nye årgange af 30-årige er det imidlertid også muligt at ophøre med at betale efterlønsbidrag som 30-34-årig. Dertil kommer, at i takt med at efterlønsalderen øges, bliver der også gradvist flere år (i starten af 60 årsalderen) hvor det er muligt at stoppe med at betale efterlønsbidrag. Begge disse forhold er ikke indregnet i det akkumulerede frafald på 30 pct., og indebærer dermed isoleret set en undervurdering af det samlede frafald.

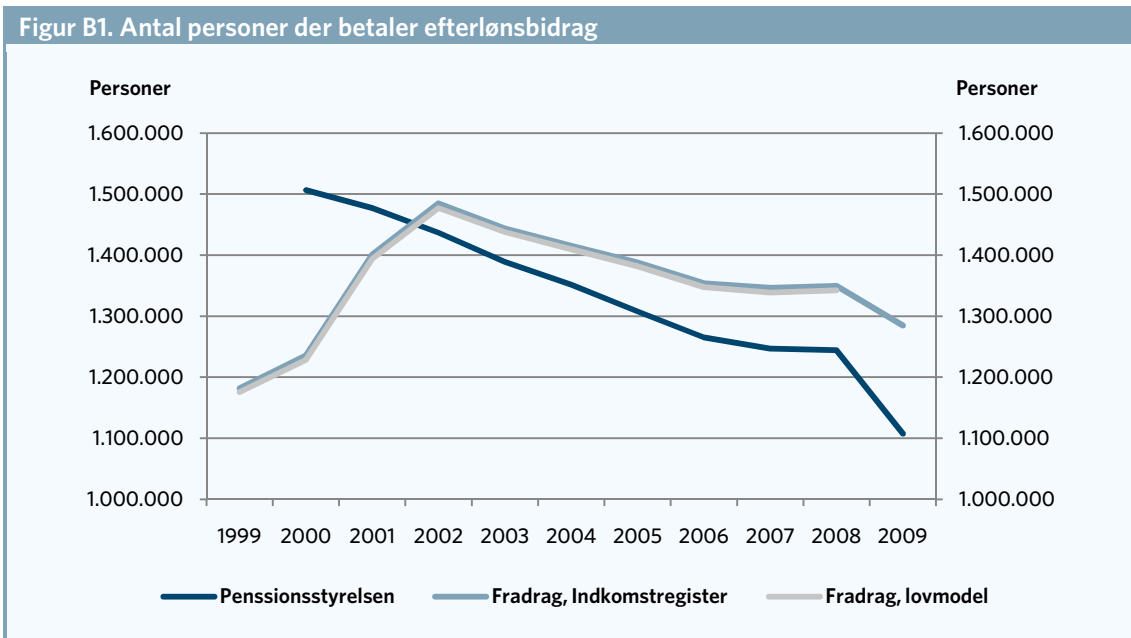
Bilag 1. Nærmere om datagrundlag og datakvalitet

Som det fremgår af tal fra Pensionsstyrelsen er antallet af personer, der betaler efterlønsbidrag, faldet jævnt siden 2000 og udgør i 2008 knap 1¼ mio. personer, jf. figur B1.

I analysen er der imidlertid ikke taget udgangspunkt i Pensionsstyrelsens tal, men derimod de registreringer, der foreligger i Danmarks Statistiks indkomstregister om fradrag for efterlønskontingent. Personer, der er registreret med et fradrag for betaling af efterlønsbidrag, regnes således for bidragsbetalende medlemmer. Det er samme oplysninger, som fx Finansministeriet anvender til – på individniveau – at beskrive, hvilke personer der betaler efterlønsbidrag.

Som det fremgår af figur B1, er der ikke fuld overensstemmelse mellem Pensionsstyrelsens opgørelse og en optælling baseret på fradragsoplysningerne i Danmarks Statistiks indkomstregister. I perioden 1999-2001 er der færre personer, der står registreret med et fradrag, end der er bidragsbetalende medlemmer i Pensionsstyrelsens opgørelse. I årene 2002 og frem er der lidt flere personer, der har efterlønsfradrag, end der er bidragsbetalere, ifølge Pensionsstyrelsen. Det gælder både i datagrundlaget for Finansministeriets Lovmodel og i Danmarks Statistiks indkomstregister.

Den forholdsvis store forskel i de første år afspejler formentlig, at nogle a-kasser har haft mangelfulde indberetninger til SKAT i de første år efter indførelsen af efterlønsbidraget i 1999. Grunden til, at der derefter er flere, der står registreret med et fradrag, end der ifølge Pensionsstyrelsen er bidragsbetalere, er formentlig, at fradragsoplysningen er årsbaseret, mens Pensionsstyrelsens optælling er en status pr. 1. september i året.

Anm: Opgørelsen fra Pensionsstyrelsen vedrører antal bidragsbetalende medlemmer pr. 1. september i året. De to øvrige opgørelser (baseret på henholdsvis Danmarks Statistiks indkomstregister samt Lovmodellens datagrundlag) omfatter personer, der har modtaget skattefradrag for indbetaling af efterlønsbidrag i året. Det markante fald i 2009 afspejler bl.a., muligheden for (midlertidige) bidragsfri perioder.
 Kilde: AE på baggrund af Pensionsstyrelsen, Danmarks Statistiks registre samt datagrundlaget til Finansministeriets Lovmodel.

Indbetalingsmønster før overgang til efterløn

Tabel B1 viser i hvilket omfang personer, der er overgået til efterløn som 60-årig, står registreret med fradrag for indbetaling til efterlønsordningen i de foregående 3 år – dvs. som 57, 58 og 59-årig. Blandt 60-årige, der overgik til efterløn i perioden 2005-2008, viser tabellen, at 96-97 pct. står registreret med fradrag for indbetaling til efterlønsordningen i alle de foregående 3 år, mens det kun er omkring ½ pct., der ikke har fradragsregistreringer i alle de 3 år. Det skal bemærkes, at personer, der modtog overgangsydelse inden overgangen til efterløn, ikke er med i opgørelsen, idet personer på overgangsydelse ikke skal betale efterlønsbidrag.

Denne opgørelse tyder således på, at fradragsvariablen overordnet set er en god indikator for, hvilke personer der er berettiget til efterløn – navnlig når man ser på flere sammenhængende år og "tillader" enkeltstående "huller" i indbetalingsrækken.

Tabel B1. Fradragsoplysninger 3 år før overgangen til efterløn

Antal år med fradrag for betalt efterlønsbidrag eller modtaget	2003	2004	2005	2006	2007	2008
	Pct.					
3 år	77,2	90,2	96,1	95,9	96,5	97,2
2 år	14,6	8,1	2,1	2,6	2,3	1,8
1 år	6,9	1,0	1,0	0,9	0,6	0,6
0 år	1,2	0,8	0,8	0,6	0,5	0,4
I alt	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Anm: Personer der overgår til efterløn som 60-årig indgår – dog ikke personer der overgår fra overgangsydelse.
 Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Som det fremgår, er der i 2004 og (navnlig) 2003 en større andel af de 60-årige, der går på efterløn, som ikke i de foregående år står registreret med fradrag for betaling af efterlønsbidrag. De bagvedliggende tal viser, at det stort set kan forklares ved registreringsproblemer i enkelte a-kasse (fx SID og ASE).

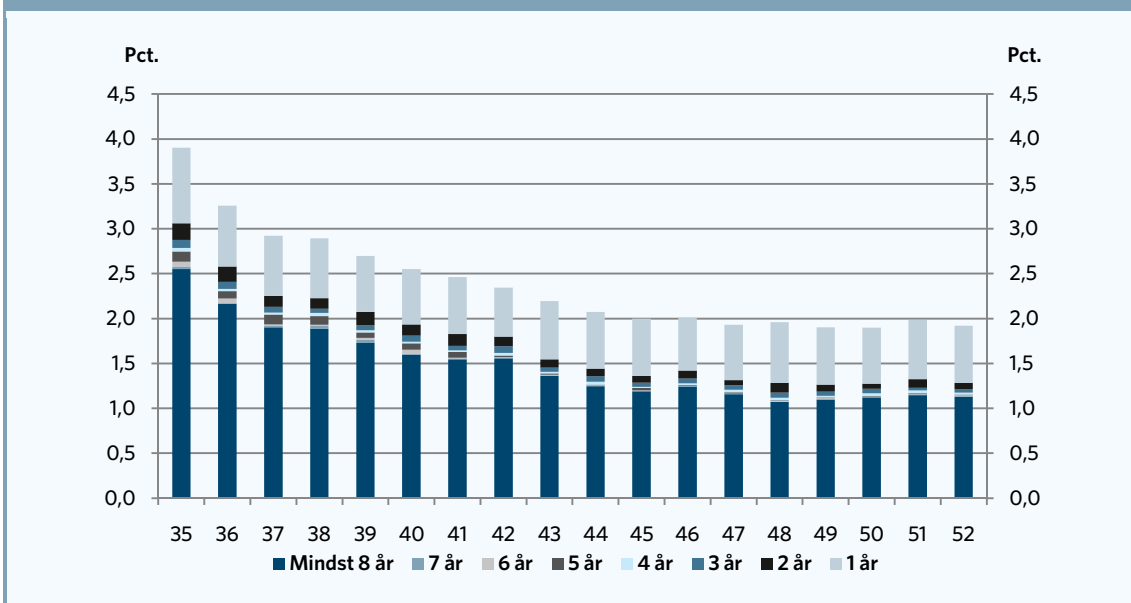
Bilag 2. Fastlæggelse af afgangskriterium

Ved beregningen af frafaldsandelene er der som nævnt taget udgangspunkt i personer, der har bidraget i mindst tre sammenhængende år. Det er samtidig krævet, at der efterfølgende er mindst 4 sammenhængende år uden fradragsoplysninger for betalt efterløn, før det indgår som afgang/frafald i analysen.

Baggrunden for, at der er krævet 4 sammenhængende år uden fradrag er, at der i indkomstregistret optræder en del personer, der i enkeltstående år ikke betaler til efterlønsordningen, men i de efterfølgende år igen påbegynder indbetalingen. Der forekommer med andre ord et mindre antal "huller" i fradragsoplysningerne for personer, der "burde" indbetale i alle år frem til efterlønsalderen for ikke at miste retten til at gå på efterløn.

Tages der udgangspunkt i personer, der har betalt efterlønsbidrag i hvert af de tre år 1999, 2000 og 2001, viser figur B2, hvor stor en andel der i det/de efterfølgende år ikke har fradrag for indbetaling til efterlønsordningen. I figuren er denne afgang fordelt på antal efterfølgende år uden efterlønsbetaling. Blandt de 35-årige, der betalte efterlønsbidrag i perioden 1999-2001, viser figuren, at det var knap 4 pct., der ikke betalte efterlønsbidrag i 2002. Ud af dette frafald er det imidlertid 0,8 pct. point (dvs. ca. en femtedel), der i 2003 igen stod registreret med fradrag for indbetaling for efterløn. Det vil således være misvisende at betragte denne gruppe som personer, der har fravalgt efterlønsordningen i 2002. Tilsvarende viser figuren, at der også optræder personer (men væsentligt færre), der har netop 2 år uden fradrag for betalt efterlønsbidrag, men som derefter igen optræder med fradragsoplysninger.

Figur B2. Andel der stopper med at betale efterlønsbidrag, fordelt efter antal efterfølgende år uden fradrag for betalt efterlønsbidrag.

Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Grunden til, at der i analysen er krævet 4 år uden fradrag for efterlønsbetaling, er, at der kun er meget få, der derefter påbegynder indbetalingen igen. Det skal dog nævnes, at indførelsen af fortrydelsesordningen medfører, at personer, der har betalt efterlønsbidrag, kan genindtræde i ordningen efter en længere årrække uden at betale efterlønsbidrag. Året 2007 var første år, hvor det var muligt at blive tilmeldt fortrydelsesordningen, og figuren viser da også, at der blandt de yngste aldersgrupper er lidt flere, der har netop 5 års "pause" (2002-2006), end der er personer, der har netop 4 år eller 6 års "pause".

Bilag 3. Alternativ opgørelsesmetode

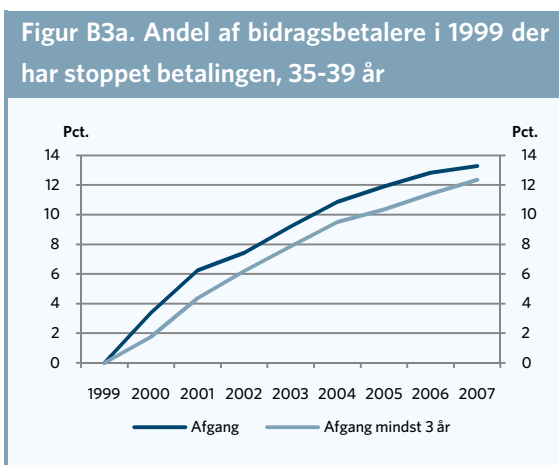
For at være berettiget til efterløn skal man som udgangspunkt betale efterlønsbidrag i 30 år. Der er imidlertid nogle lempeligere krav for personer født før 1. januar 1978. For eksempel kan personer, der er født før den 1. juli 1964, opfylde indbetalingskravet, hvis:

- man har været medlem af en a-kasse og har betalt efterlønsbidrag uafbrudt fra den 1. juli 1999, indtil man får et efterlønsbevis eller går på efterløn og
- man har betalt i mindst 20 år.

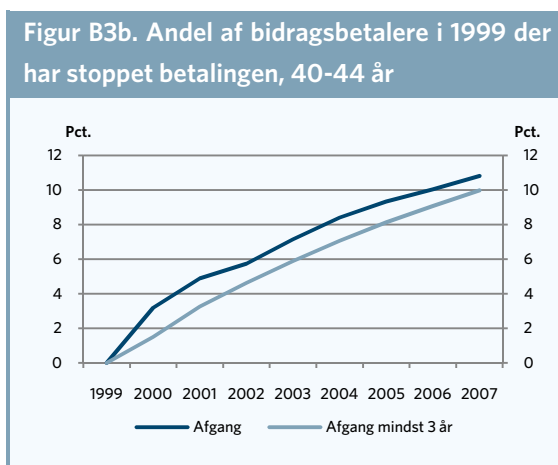
Personer, der var 35 år eller derover i 1999, skal således betale efterlønsbidrag uafbrudt fra 1999 og frem til efterlønsalderen. Denne gruppe har således ikke mulighed for såkaldte bidragsfri perioder – dvs. perioder, hvor den enkelte (midlertidigt) kan indstille betalingen af efterlønsbidraget.

Netop fordi denne gruppe ikke har mulighed for at tage bidragsfri perioder, er det indbetalingsmønsteret for denne befolkningsgruppe, der ses nærmere på i det følgende. Konkret tages der udgangspunkt i personer, der er mindst 35 år i 1999, og som har betalt efterlønsbidrag i 1999.

I figur B3a er det vist, hvor stor en andel af de 35-39-årige i 1999 der i de efterfølgende år er stoppet med at betale til efterlønsordningen. Som det fremgår, er det i 2007 godt 13 pct. af gruppen, der fortsat betaler efterlønsbidrag (den øverste kurve).

Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre

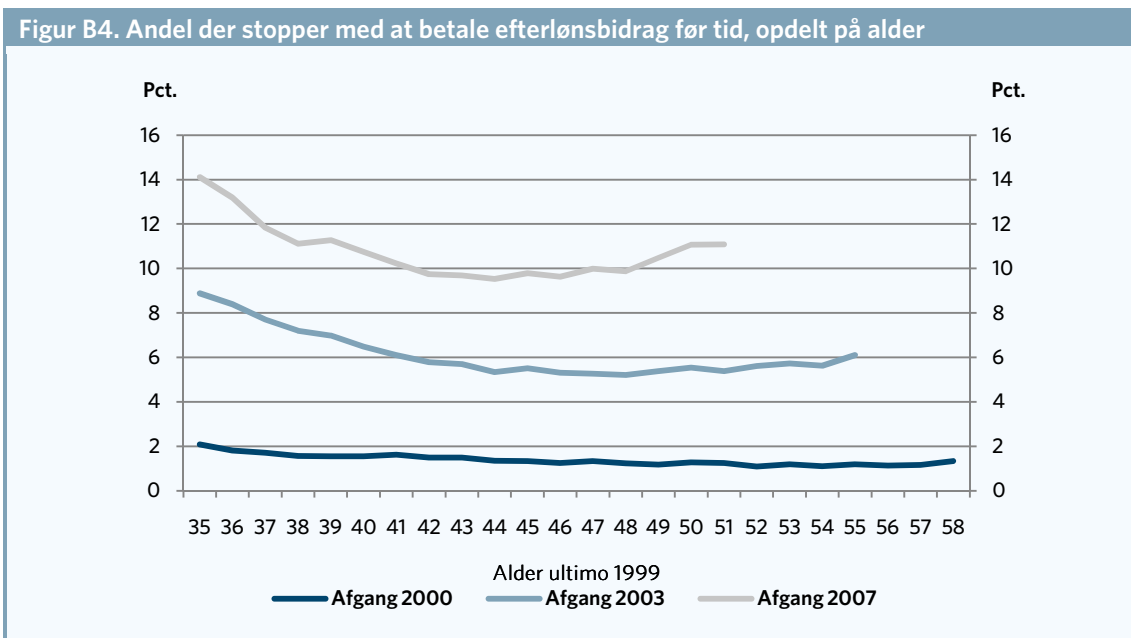
Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Som nævnt tidligere baseres analysen på oplysninger fra indkomstregistret om skattefradrag for indbetalinger af efterlønsbidrag. Det har imidlertid vist sig, at denne oplysning formentlig ikke er 100 pct. dækkende for, hvem der har indbetalt til efterlønsordningen. Bl.a. forekommer der et mindre antal "huller" i fradragsoplysningerne for personer, der "burde" indbetale i alle år frem til efterlønsalderen for at være efterlønsberettiget. Der optræder med andre ord et mindre antal personer (over 35 år i 1999), der har indbetalt efterlønsbidrag i både 1999 og 2007, men som i ét (eller i sjældne tilfælde flere) mellemtiliggende år ikke står registreret med et fradrag for efterlønsbetaling. Der er derfor i det følgende valgt at kræve tre sammenhængende år uden efterlønsfradrag, før det tæller som stoppet betaling.

Som det fremgår af figur B3a, er det godt 12 pct. af de 35-39-årige, der indbetalte til efterlønsordningen i 1999, som i de tre år 2007, 2008 og 2009 ikke havde fradrag for efterlønsbetaling (den nederste kurve). Andelen, der ophører med at betale efterlønsbidrag, reduceres således lidt ved at kræve 3 års sammenhængende fravær af skattefradrag for efterlønsbetalingen i stedet for kun at se på et enkelt år.

For de 40-44-årige er det lidt færre, der stopper med at betale efterlønsbidrag. Blandt de 40-44-årige, der betalte efterlønsbidrag i 1999, var det således 10 pct., der ikke havde fradrag for efterlønsbetaling i 2007, 2008 og 2009.

I figur B4 er afgangsandelen vist for alle 1-års aldersgrupper fra 35-58 år. Afgangandelene er vist både i 2000 (dvs. 2000-2002), 2003 (dvs. 2003-2005) og 2007 (dvs. 2007-2009). Det fremgår blandt andet, at afgangsandelen er størst for de yngste aldersgrupper. Samtidig viser figuren, at der er en svag tendens til, at afgangsandelen stiger lidt med alderen for de ældste grupper i figuren.

Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Der kan være mange forskellige grunde til, at den enkelte stopper med at betale efterlønsbidrag "før tid". For eksempel kan den enkelte blive ramt af sygdom, som gør det nødvendigt at forlade arbejdsmarkedet - fx i forbindelse med en førtidspensionering. Derudover kan bidragsbetalingen ophøre i forbindelse med udvandring eller død. Der kan imidlertid også være nogle, der stopper bidragsbetalingen, selvom de fortsætter på arbejdsmarkedet.

Ud af de 10 pct. 40-44-årige bidragsbetalere i 1999, som var stoppet med at indbetale til efterlønsordningen i 2007, var 2,6 pct. point overgået til førtidspension, mens 2,0 pct. point var døde eller udvandret¹. Yderligere 0,8 pct. point havde forladt arbejdsstyrken, mens de resterende 4,6 pct. point fortsat var i arbejdsstyrken. Det fremgår af tabel B2.

¹ Det skal bemærkes, at personer, der udvandrer fra Danmark, i nogle tilfælde har mulighed for at genoptage bidragsbetalingen ved genindvandring til Danmark. Det kræver blandt andet efterbetaling af "manglende" bidragsbetalinger. I analysen er der ikke taget (fuldt ud) højde for muligheden for at genindtræde i efterlønsordningen ved genindvandring til Danmark. Det bidrager isoleret set til, at de beregnede afgangsrater overvurderes lidt.

For de 45-49-årige bidragsbetalere i 1999 er det ligeledes 10 pct., der har stoppet indbetalingen til efterlønsordningen i 2007. Ud af denne gruppe var 3,8 pct. point overgået til førtidspension, mens 2,8 pct. var død eller udvandret. Andelen, der er overgået til førtidspension, samt andelen af døde/udvandrede, er således større for de 45-49-årige sammenholdt med de 40-44-årige. Derimod er der blandt de 45-49-årige færre, der stopper med at betale efterlønsbidrag og fortsætter i arbejdsstyrken, end tilfældet er for de yngre.

Tabel B2. Andel af bidragsbetalere i 1999 der har stoppet betalingen i 2007/2005

	35-39 år	40-44 år	45-49 år	50-54 år
	Pct. point			
Død/udvandret	1,8	2,0	2,8	2,7
Førtidspension	1,8	2,6	3,8	3,6
Øvrige udenfor arbejdsstyrken	1,1	0,8	0,7	0,6
I arbejdsstyrke medlem af a-kasse	4,9	2,7	1,5	1,2
I arbejdsstyrken ikke medlem af a-kasse	2,8	1,9	1,2	0,6
I alt	12,3	10,0	10,0	8,7

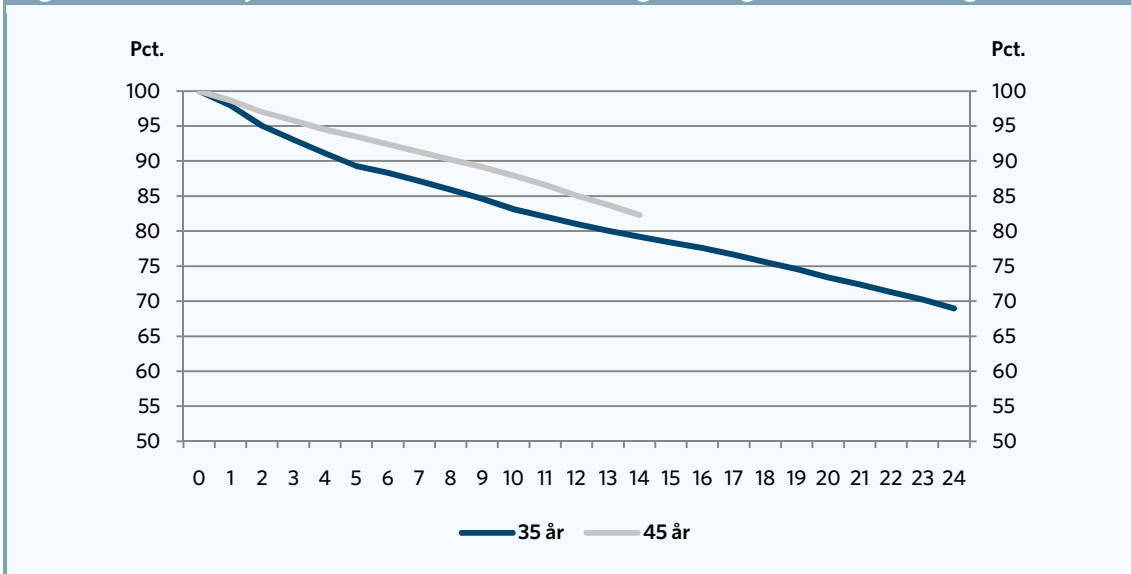
Anm: Kolonnen med de 50-54-årige viser, hvor stor en andel der har stoppet bidragsbetalingen i 2005, mens de øvrige kolonner viser, hvor stor en andel der har stoppet bidragsbetalingen i 2007 (og de efterfølgende 2 år). Arbejdsmarkedsstatus vedrører året 2005/2007.
 Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Ud fra afgangsmønsteret for de 35-59-årige i 1999 er det muligt at konstruere en "syntetisk" overlevelseskurve ved at sammenstykke afgangsmønsteret for forskellige aldersgrupper. For eksempel er overlevelseskurven for de 35-årige sammenstykket af afgangsmønsteret for de 35-årige, 43-årige og 51-årige i 1999. Afgangsmønsteret for hver af disse årgange følges i perioden 1999-2007 - dvs. i 8 år, og det er netop grunden til, at der er 8 år mellem de tre aldersgrupper.

I figur B4 er vist en overlevelseskurve for 35- og 45-årige (i udgangsåret) konstrueret efter ovennævnte principper. Baseret på afgangsmønsteret 1999-2007 viser kurven, hvor stor en andel der fortsat betaler til efterlønsordningen x år efter udgangsåret. For de 35-årige viser kurven, at der efter 24 år (dvs. som 59-årige) er omkring 70 pct., der fortsat betaler til efterlønsordningen. For de 45-årige er der således en frafaldsprocent på omkring 30 pct. frem mod efterlønsalderen.

Det skal understreges, at denne overlevelseskurve ikke nødvendigvis fuldt ud afspejler afgangsmønsteret for de nuværende bidragsydere. En lang række faktorer kan have indvirkning på afgangsmønsteret, herunder konjunkturerne, vurderinger af mulige ændringer i efterlønsordningen mv.

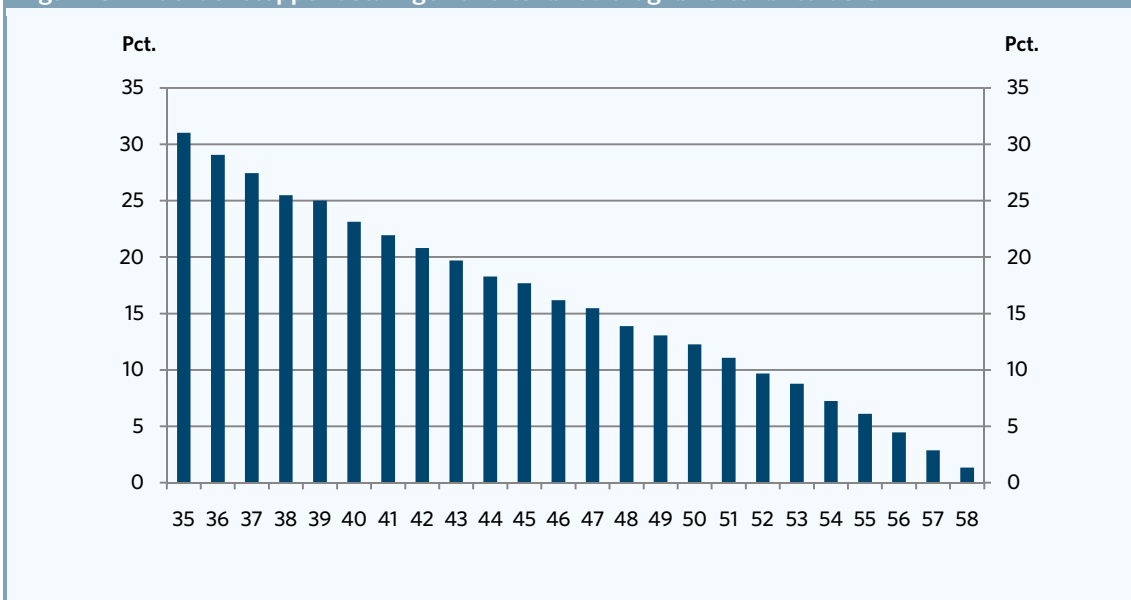
Figur B5. Sammenstykket overlevelseskurve over bidragsbetaling til efterlønsordning

Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Anvendes ovennævnte fremgangsmåde til dannelse af overlevelseskurver for alle (1-års) aldersgrupperne, kan man for hver aldersgruppe beregne, hvor stor en andel der er "tilbage" umiddelbart før efterlønsalderen, forudsat at afgangsmønsteret er præcis som i perioden 1999 til 2007. Disse frafalds-andele er vist i figur B6 for de enkelte aldersgrupper. Som nævnt er frafaldsandelene på omkring 30 pct. for de 35-årige, mens frafaldsandelene for 50-årige er omkring 12 pct.

Figur B6. Andel der stopper betalingen af efterlønsbidrag før efterlønsalderen

Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.